ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1996

Vyhlásené: 14.03.1996 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

70

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 21. mája 1963 bol vo Viedni podpísaný Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s pristúpením Slovenskej republiky k dohovoru svojím uznesením č. 71 z 25. januára 1995 a prezident Slovenskej republiky ho schválil 23. februára 1995. Listina o pristúpení bola uložená u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu 7. marca 1995. Vo vzťahu k Slovenskej republike dohovor nadobudol platnosť 7. júna 1995 na základe článku XXIV ods. 3. Slovenský preklad sa vyhlasuje súčasne.

VIEDENSKÝ DOHOVOR o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou

Zmluvné strany,

vedomé si skutočnosti, že je žiadúce ustanoviť určité minimálne normy na zabezpečenie finančnej ochrany proti škodám vyplývajúcim z určitého mierového využívania jadrovej energie, a

zastávajúc názor, že dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za jadrové škody by zároveň prispel k rozvoju priateľských vzťahov medzi národmi bez ohľadu na rozdielnosť ich ústavných a sociálnych systémov,

rozhodli sa na tento účel uzavrieť dohovor a v tejto súvislosti sa dohodli takto:

Článok I

1. Na účely tohto dohovoru výraz

a) „osoba“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, združenie, súkromnú alebo verejnú organizáciu, či už právnickú osobu alebo nie, medzinárodnú organizáciu so štatútom právnickej osoby podľa zákonov štátu zariadenia, ako aj akýkoľvek štát alebo akúkoľvek jeho zložku,

b) „občan zmluvnej strany“ znamená zmluvnú stranu alebo akúkoľvek jej zložku, združenie, súkromnú alebo verejnú organizáciu, či už charakteru právnickej osoby alebo nie, zriadenú na území zmluvnej strany;

c) „prevádzkovateľ“ vo vzťahu k jadrovému zariadeniu znamená osobu určenú alebo uznanú štátom zariadenia za prevádzkovateľa takéhoto zariadenia;

d) „štát zariadenia“ vo vzťahu k jadrovému zariadeniu znamená zmluvnú stranu, na ktorej území sa nachádza toto zariadenie alebo ak sa nenachádza na území žiadneho štátu, potom zmluvnú stranu, ktorá dané jadrové zariadenie prevádzkuje alebo z ktorej rozhodnutia sa toto zariadenie prevádzkuje;

e) „súdna príslušnosť“ znamená súd, ktorý je príslušný rozhodovať podľa tohto dohovoru vrátane všetkých ustanovení vo vzťahu ku kolízii zákonov;

f) „jadrové palivo“ znamená akýkoľvek materiál schopný produkovať energiu samovoľným reťazovým procesom štiepenia jadra;

g) „rádioaktívne produkty alebo odpad“ znamenajú akýkoľvek rádioaktívny materiál, ktorý vznikol v rámci výroby alebo používania jadrového paliva, alebo akýkoľvek materiál, ktorý sa stal rádioaktívny v dôsledku ožiarenia pri výrobe alebo pri využívaní jadrového paliva, s výnimkou takých rádioaktívnych izotopov, ktoré dosiahli také konečné štádium výroby, aby sa mohli použiť na akékoľvek vedecké, zdravotnícke, poľnohospodárske, obchodné alebo na priemyselné účely;

h) „jadrový materiál“ znamená

i) jadrové palivo okrem prírodného uránu a ochudobneného uránu schopné produkovať energiu samovoľným reťazovým procesom štiepenia jadra mimo jadrového reaktora, či už samotné, alebo v kombinácii s iným materiálom, a

ii) rádioaktívne produkty alebo odpad,

i) „jadrový reaktor“ znamená akúkoľvek konštrukciu, ktorá obsahuje jadrové palivo v takom usporiadaní, že je v nej možný vznik samovoľného reťazového procesu štiepenia jadra bez ďalšieho zdroja neutrónov;

j) „jadrové zariadenie“ znamená

i) akýkoľvek jadrový reaktor okrem reaktora, ktorým je vybavený vodný alebo vzdušný dopravný prostriedok a ktorý sa používa ako zdroj energie na pohon takéhoto prostriedku alebo na akékoľvek iné účely,

ii) akýkoľvek závod používajúci jadrové palivo na výrobu jadrového materiálu alebo akýkoľvek závod na spracovanie jadrového materiálu vrátane všetkých závodov na prepracovanie ožiareného jadrového paliva a

iii) akékoľvek zariadenie, kde sa skladuje jadrový materiál okrem dočasného uskladnenia takého materiálu v rámci prepravy,

za predpokladu, že štát zariadenia môže ustanoviť, že viaceré jadrové zariadenia toho istého prevádzkovateľa umiestnené v tej istej lokalite sa budú považovať za jediné jadrové zariadenie;

k) „jadrová škoda“ znamená

i) stratu na živote, akýkoľvek úraz spôsobený osobe alebo stratu, či poškodenie majetku, ktoré vyplývajú z rádioaktívnych vlastností alebo z kombinácie rádioaktívnych vlastností s toxickými, výbušnými alebo s inými nebezpečnými vlastnosťami jadrového paliva, alebo z rádioaktívnych produktov, či z odpadu z jadrového zariadenia, alebo z jadrového materiálu vychádzajúceho alebo pochádzajúceho z jadrového zariadenia, alebo zasielaného do neho, alebo ako ich dôsledok,

ii) akúkoľvek inú stratu alebo škodu takto vzniknutú, alebo vyplývajúcu, ak tak ustanoví príslušný súd, a

iii) ak tak ustanoví zákon štátu zariadenia, stratu na živote, akýkoľvek úraz spôsobený osobe alebo akúkoľvek stratu či škodu na majetku, ktoré vyplývajú z iného ionizujúceho žiarenia vyžarovaného akýmkoľvek iným zdrojom žiarenia v jadrovom zariadení alebo v jeho dôsledku;

l) „jadrová udalosť“ znamená akúkoľvek udalosť alebo sled udalostí toho istého pôvodu, ktoré vyvolávajú jadrovú škodu.

2. Štát zariadenia, ak sú na to dôvody s ohľadom na nízke riziko, môže vyňať malé množstvá jadrového materiálu z pôsobnosti tohto dohovoru za predpokladu, že

a) Rada guvernérov Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu stanovila maximálne limity pre vyňatie takýchto množstiev a že

b) množstvá vyňaté štátom zariadenia sú v rozsahu takto stanovených limitov.

Maximálne limity podliehajú periodickej revízii Radou guvernérov.

Článok II

1. Prevádzkovateľ jadrového zariadenia zodpovedá za jadrovú škodu, ak sa preukáže, že túto škodu spôsobila jadrová udalosť,

a) ktorá sa odohrala v jeho jadrovom zariadení, alebo

b) v súvislosti s jadrovým materiálom vychádzajúcim alebo pochádzajúcim z jadrového zariadenia, ktorá sa odohrala

i) pred prechodom zodpovednosti za jadrové udalosti v súvislosti s daným jadrovým materiálom, na základe výslovných písomných podmienok zmluvy, na prevádzkovateľa iného jadrového zariadenia,

ii) pred prevzatím jadrového materiálu prevádzkovateľom iného jadrového zariadenia, ak takéto výslovne písomné podmienky podľa bodu i) neboli prijaté, alebo

iii) v prípadoch, keď je jadrový materiál určený na použitie v jadrovom reaktore, ktorý tvorí súčasť výbavy dopravného prostriedku ako zdroj energie, či už na pohon, alebo na akýkoľvek iný účel, ešte predtým, ako osoba riadne oprávnená prevádzkovať takýto reaktor prevzala jadrový materiál, ale

iv) pri jadrovom materiáli zaslanom osobe na územie štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou, pred zložením jadrového materiálu z dopravného prostriedku, ktorým bol na územie takého nezmluvného štátu dopravený;

c) v súvislosti s jadrovým materiálom zaslaným do jeho jadrového zariadenia, ak sa odohrala

i) po prevzatí zodpovednosti za jadrové udalosti v súvislosti s daným jadrovým materiálom, na základe výslovných podmienok písomnej zmluvy, od prevádzkovateľa iného jadrového zariadenia,

ii) ak takéto výslovné podmienky neexistujú, po prevzatí jadrového materiálu prevádzkovateľom alebo

iii) po prevzatí jadrového materiálu od osoby prevádzkujúcej jadrový reaktor, ktorým je vybavený dopravný prostriedok slúžiaci ako zdroj energie na jeho pohon alebo na akýkoľvek iný účel, ale

iv) pri jadrovom materiáli, ktorý bol na základe písomného súhlasu prevádzkovateľa zaslaný osobou z územia nezmluvného štátu, iba po naložení tohto materiálu na dopravný prostriedok, ktorým má byť dopravený z územia takého štátu,

za predpokladu, že sa jadrová škoda stala v dôsledku jadrovej udalosti v jadrovom zariadení v súvislosti s prepravou jadrového materiálu tam uskladneného, nebudú platiť ustanovenia písmena a) tohto odseku, ak je osobou výhradne zodpovednou podľa ustanovení písmena b) alebo c) tohto odseku iný prevádzkovateľ alebo iná osoba.

2. Štát zariadenia môže právnymi predpismi ustanoviť, že v súlade s podmienkami, ktoré v nich môžu byť špecifikované, môže na základe žiadosti dopravcu a so súhlasom dotknutého prevádzkovateľa ustanoviť alebo uznať dopravcu jadrového materiálu alebo osobu zaobchádzajúcu s rádioaktívnym odpadom za prevádzkovateľa namiesto pôvodného prevádzkovateľa s ohľadom na daný jadrový materiál alebo rádioaktívny odpad. V takom prípade sa bude na všetky účely tohto dohovoru taký dopravca alebo taká osoba považovať za prevádzkovateľa jadrového zariadenia na území tohto štátu.

3.

a) Ak sú za jadrovú škodu zodpovední viacerí prevádzkovatelia a škodu nebude možné primerane rozdeliť medzi jednotlivých prevádzkovateľov, ponesú túto zodpovednosť všetci príslušní prevádzkovatelia spoločne a nerozdielne.

b) Ak sa jadrová udalosť stala počas dopravy jadrového materiálu buď v tom istom dopravnom prostriedku, alebo v prípade skladovania v súvislosti s dopravou v tom istom jadrovom zariadení a ak následkom takejto udalosti nastala jadrová škoda, za ktorú zodpovedá viacero prevádzkovateľov, celková zodpovednosť nesmie prevýšiť najvyššiu sumu ohraničujúcu zodpovednosť ktoréhokoľvek z jednotlivých prevádzkovateľov podľa článku V.

c) Ani v jednom prípade podľa písmen a) a b) tohto odseku nesmie zodpovednosť jednotlivého prevádzkovateľa prevýšiť čiastku uplatniteľnú voči nemu podľa článku V.

4. S výhradou ustanovení odseku 3 tohto článku zodpovedá prevádzkovateľ viacerých jadrových zariadení zúčastnených na tej istej jadrovej udalosti za každé takéto zariadenie až do výšky sumy uplatniteľnej podľa článku V.

5. Ak nie je v tomto dohovore ustanovené inak, za jadrovú škodu je zodpovedný len prevádzkovateľ. Toto ustanovenie však nemá vplyv na aplikáciu akéhokoľvek medzinárodného dohovoru v oblasti dopravy, ktorý je v čase pripravenosti tohto dohovoru na podpis už v platnosti alebo je pripravený na podpis, ratifikáciu alebo na pristúpenie.

6. Žiadna osoba nie je zodpovedná za akúkoľvek stratu alebo za škodu, ktorá nie je jadrovou škodou podľa článku I ods. 1 písm. k), ale ktorá by sa mohla považovať za takú podľa písmena k) bodu ii) toho istého odseku.

7. Ak tak rozhodne príslušný súd, možno voči osobe, ktorá poskytuje finančnú zábezpeku podľa článku VII podať priamu žalobu.

Článok III

Zodpovedný prevádzkovateľ v zmysle tohto dohovoru dodá dopravcovi osvedčenie vydané poisťovateľom alebo vydané v jeho mene alebo iným finančným ručiteľom poskytujúcim finančnú zábezpeku podľa článku VII. V tomto osvedčení musí byť uvedené meno a adresa príslušného prevádzkovateľa, ako aj čiastka, druh a trvanie zábezpeky, pričom inštitúcia, ktorá osvedčenie

vydala alebo v ktorej mene bolo toto osvedčenie vydané, nemôže spochybňovať tieto údaje. Okrem toho osvedčenie musí uvádzať jadrový materiál, na ktorý sa zábezpeka vzťahuje, ako aj vyhlásenie príslušného verejného orgánu štátu zariadenia, že osoba uvedená v osvedčení je prevádzkovateľom v zmysle tohto dohovoru.

Článok IV

1. Zodpovednosť prevádzkovateľa za jadrovú škodu v zmysle tohto dohovoru je absolútna.
2. Ak prevádzkovateľ preukáže, že jadrová škoda nastala úplne alebo čiastočne buď následkom hrubej nedbanlivosti poškodenej osoby alebo z konania či opomenutia tejto osoby konať s úmyslom spôsobiť škodu, môže príslušný súd, ak to jeho právny poriadok umožňuje, celkom alebo čiastočne zbaviť prevádzkovateľa povinnosti platiť odškodné za škodu, ktorú takáto osoba utrpela.

   3.

   a) Prevádzkovateľ nezodpovedá v zmysle tohto dohovoru za jadrovú škodu zapríčinenú jadrovou udalosťou, ktorá je priamym následkom ozbrojeného konfliktu, vojenských akcií, občianskej vojny alebo povstania.

   b) Ak zákony štátu zariadenia neustanovia opačne, prevádzkovateľ nezodpovedá za jadrové škody vyvolané jadrovou udalosťou, ktorá je priamym následkom závažnej prírodnej katastrofy výnimočného charakteru.
4. Ak v dôsledku jadrovej udalosti alebo v dôsledku jadrovej udalosti a jednej alebo niekoľkých iných udalostí dôjde k spoločnému vzniku jadrovej a inej škody, potom sa bude takáto iná škoda na účely tohto dohovoru považovať za jadrovú škodu spôsobenú jadrovou udalosťou, ak ju nebude možné primerane odlíšiť od jadrovej škody. Ak však škodu spôsobila súčasne jadrová udalosť v zmysle tohto dohovoru a únik ionizujúceho žiarenia nespadajúceho pod tento dohovor, nebude sa žiadne ustanovenie tohto dohovoru interpretovať ako obmedzenie alebo ako iné ovplyvňovanie zodpovednosti ktorejkoľvek osoby, ktorá by bola zodpovedná za uvedený únik ionizujúceho žiarenia vzhľadom na osoby, ktoré utrpeli jadrovú škodu, alebo vzhľadom na regresné právo či na podiel na náhrade škody.
5. Prevádzkovateľ nezodpovedá za jadrovú škodu podľa tohto dohovoru

   a) spôsobenú na samotnom jadrovom zariadení alebo na akomkoľvek majetku nachádzajúcom sa na pozemku takéhoto zariadenia, ktorý sa používa alebo sa má použiť v súvislosti s týmto zariadením, alebo

   b) na dopravnom prostriedku, na ktorom bol v čase jadrovej udalosti umiestnený jadrový materiál, ktorého sa jadrová udalosť týka.
6. Každý štát zariadenia môže právnymi predpismi ustanoviť, že odsek 5 písm. b) tohto článku sa nedá použiť za predpokladu, že zodpovednosť prevádzkovateľa za jadrovú škodu, okrem škody na dopravnom prostriedku, sa v žiadnom prípade nezníži pod sumu 5 miliónov USD za každú jadrovú udalosť.
7. Žiadna časť tohto dohovoru sa nedotkne

   a) zodpovednosti ktoréhokoľvek jednotlivca za jadrovú škodu, za ktorú prevádzkovateľ v zmysle odseku 3 alebo 5 tohto článku nezodpovedá podľa tohto dohovoru a ktorú takýto jednotlivec spôsobil svojou nedbanlivosťou alebo opomenutím konať s úmyslom spôsobiť škodu, alebo

   b) zodpovednosti prevádzkovateľa mimo dohovoru za jadrovú škodu, za ktorú podľa odseku 5 písm. b) tohto článku podľa tohto dohovoru nezodpovedá.

Článok V

1. Štát zariadenia môže obmedziť zodpovednosť prevádzkovateľa, nie však pod sumu 5 miliónov USD za každú jadrovú udalosť.
2. Akékoľvek obmedzenie zodpovednosti podľa tohto článku nezahŕňa úroky alebo náklady priznané súdom ako náhradu za jadrovú škodu.

3. Dolár USA uvedený v tomto dohovore je zúčtovacou jednotkou, ktorej hodnota sa rovná hodnote dolára Spojených štátov amerických vyjadrenej v zlate k 29. aprílu 1963, t. j. 35 USD za jednu trójsku uncu čistého zlata.
4. Sumy uvedené v článku IV ods. 6 a v odseku 1 tohto článku možno prepočítať na národné meny so zaokrúhlením.

Článok VI

1. Právo na náhradu škody podľa tohto dohovoru zanikne, ak sa neuplatní do desiatich rokov odo dňa jadrovej udalosti. Ak však podľa zákonov štátu zariadenia je zodpovednosť prevádzkovateľa krytá poistením alebo iným druhom finančnej zábezpeky, alebo prostriedkami tohto štátu na obdobie dlhšie ako desať rokov, potom môže príslušný súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody prevádzkovateľom zanikne až po uplynutí lehoty, ktorá je dlhšia ako desať rokov, nie však dlhšia ako obdobie, počas ktorého je jeho zodpovednosť krytá podľa zákonov štátu zariadenia. Takéto predĺženie premlčacej lehoty tohto práva nemá vplyv na právo akejkoľvek osoby na náhradu škody za stratu na živote alebo za úraz v rámci žaloby podanej proti prevádzkovateľovi takouto osobou pred uplynutím uvedenej desaťročnej lehoty.
2. Ak jadrovú škodu spôsobila jadrová udalosť za účasti jadrového materiálu, ktorý bol v čase tejto udalosti odcudzený, stratený, vyhodený alebo opustený, potom lehota ustanovená podľa odseku 1 tohto článku začne plynúť dňom jadrovej udalosti, v žiadnom prípade však nebude dlhšia ako dvadsať rokov odo dňa odcudzenia, straty, vyhodenia alebo opustenia.
3. Príslušný súd môže ustanoviť premlčaciu lehotu najmenej na tri roky odo dňa, keď sa osoba, ktorá utrpela jadrovú škodu, o tejto škode a o prevádzkovateľovi, ktorý je za škodu zodpovedný, dozvedela alebo sa mohla dozvedieť, za predpokladu, že lehota ustanovená podľa odsekov 1 a 2 tohto článku nebude prekročená.
4. Ak zákony príslušného súdu neustanovia inak, akákoľvek osoba, ktorá uvedie, že utrpela jadrovú škodu, a podá žalobu o náhradu škody v príslušnej lehote podľa tohto článku, môže svoju žalobu rozšíriť o prípadné zväčšenie takejto škody aj po uplynutí uvedenej lehoty za predpokladu, že ešte nebol vynesený konečný rozsudok.
5. Ak je potrebné ustanoviť právomoc podľa článku XI ods. 3 písm. b) a ak bola žiadosť podaná v lehote podľa tohto článku ktorejkoľvek zo zmluvných strán oprávnených na takéto určenie, pričom však ostávajúci čas po uskutočnení takéhoto určenia príslušnosti je kratší ako šesť mesiacov, žaloba sa bude môcť podať do šiestich mesiacov odo dňa takéhoto určenia.

Článok VII

1. Prevádzkovateľ je povinný zabezpečiť krytie svojej zodpovednosti za jadrovú škodu poistením alebo iným druhom finančnej zábezpeky pokrývajúcu jeho zodpovednosť za jadrovú škodu vo výške, druhu a za podmienok ustanovených štátom zariadenia. Štát zariadenia zabezpečí platbu náhrady škody za jadrovú škodu, ktorou bol uznaný povinným prevádzkovateľ, poskytnutím potrebných prostriedkov v hodnote, o ktorú takáto náhrada prevyšuje sumu poistky alebo inej finančnej zábezpeky splatnej v rámci nárokov náhrady škody, najviac však do hodnoty prípadne do určeného limitu v zmysle článku V, ak je takýto limit určený.
2. Žiadne z ustanovení odseku 1 tohto článku nemožno vykladať ako požiadavku, aby zmluvná strana alebo akákoľvek jej zložka, napr. štát alebo republika, uzatvorila poistku alebo inú formu finančnej zábezpeky na krytie svojej zodpovednosti ako prevádzkovateľa.
3. Prostriedky poskytnuté z poistného plnenia, z inej formy finančnej zábezpeky alebo štátom zariadenia podľa odseku 1 tohto článku sa poskytujú výlučne na účel náhrady škody podľa tohto dohovoru.
4. Žiadny poisťovateľ alebo poskytovateľ inej formy finančnej zábezpeky nie je oprávnený pozastaviť alebo zrušiť poistku alebo zábezpeku poskytovanú podľa odseku 1 tohto článku bez podania písomnej výpovede v lehote najmenej dvoch mesiacov príslušnému verejnému orgánu, alebo ak sa takáto poistka alebo zábezpeka vzťahuje na dopravu jadrového materiálu počas takejto dopravy.

Článok VIII

O charaktere, forme a rozsahu náhrady škody, ako aj o jej spravodlivom rozdelení sa rozhodne podľa zákonov príslušného súdu pri dodržaní ustanovení tohto dohovoru.

Článok IX

1. V prípade, ak národné alebo verejné zdravotné poistenie, sociálne poistenie, sociálne zabezpečenie, poistenie pracujúcich alebo systémy náhrad za choroby z povolania zahŕňajú náhradu škody za jadrovú škodu, uplatnenie práv takýchto poistencov na náhradu škody podľa tohto dohovoru a regresných práv týchto systémov proti zodpovednému prevádzkovateľovi sa bude riadiť, za podmienky dodržania ustanovení tohto dohovoru, zákonmi tej zmluvnej strany, v ktorej sú tieto systémy ustanovené, alebo predpismi medzivládnej organizácie, ktorá takýto systém ustanovila.

2.

a) Ak osoba, ktorá je občanom zmluvnej strany, s výnimkou prevádzkovateľa, zaplatila náhradu za jadrovú škodu podľa medzinárodného dohovoru alebo podľa zákonov iného štátu ako zmluvnej strany, prechádzajú na takúto osobu práva takto odškodnenej osoby v zmysle tohto dohovoru až do výšky zaplatenej náhrady. Žiadna osoba však takto nenadobudne žiadne práva v rozsahu, v akom má prevádzkovateľ regresné právo voči takejto osobe v zmysle tohto dohovoru.

b) Prevádzkovateľ, ktorý zaplatil náhradu za jadrovú škodu z iných prostriedkov, ako sú uvedené v článku VII ods. 1, sa týmto dohovorom nezbavuje práva vymáhať vrátenie uvedenej čiastky od osoby poskytujúcej finančnú zábezpeku v zmysle uvedeného odseku alebo od štátu zariadenia až do výšky takto zaplatenej náhrady v sume, ktorú by takto odškodnená osoba dostala podľa tohto dohovoru.

Článok X

Prevádzkovateľ má regresné právo len v tých prípadoch:

a) ak je to výslovne písomne zakotvené v zmluve alebo

b) ak jadrová udalosť nastala v dôsledku konania alebo opomenutia konať s úmyslom spôsobiť škodu voči jednotlivcovi, ktorý takto konal alebo opomenul konať s takýmto úmyslom.

Článok XI

1. Ak nie je v tomto článku ustanovené inak, vo veci žaloby podľa článku II sú príslušné iba súdy tej zmluvnej strany, na ktorej území jadrová udalosť nastala.

2. Ak sa jadrová udalosť odohrala mimo územia ktorejkoľvek zo zmluvných strán alebo ak sa miesto jadrovej udalosti nedá presne určiť, je vo veci žaloby rozhodné právo štátu zariadenia zodpovedného prevádzkovateľa.

3. Ak podľa odsekov 1 a 2 tohto článku sú príslušné súdy viac ako jednej zmluvnej strany, bude súdna príslušnosť určená takto

a) ak jadrová udalosť nastala čiastočne mimo územia ktorejkoľvek zo zmluvných strán a čiastočne na území jednej zmluvnej strany, bude príslušný súd tej zmluvnej strany, na ktorej území sa táto jadrová udalosť čiastočne odohrala, a

b) vo všetkých ostatných prípadoch bude príslušný súd tej zmluvnej strany, na ktorej sa dohodli zmluvné strany, ktorých súdy sú príslušné podľa odsekov 1 alebo 2 tohto článku.

Článok XII

1. Konečné rozhodnutie príslušného súdu podľa článku XI sa uzná na území každej ďalšej zmluvnej strany s týmito výnimkami

a) ak sa rozhodnutie získalo podvodným spôsobom;

b) ak sa strana, v ktorej neprospech súd rozhodol, nemala možnosť primerane obhajovať, alebo

c) ak je rozhodnutie v rozpore s verejným poriadkom zmluvnej strany, na ktorej území sa požaduje takéto uznanie, alebo ak nie je v súlade so základnými normami spravodlivosti.

2. Konečné rozhodnutie, ktoré je uznané, bude po predložení na vykonanie v súlade s formalitami predpísanými zákonmi tej zmluvnej strany, na ktorej území sa požaduje vykonanie vykonateľne tak, akoby bolo rozhodnutím súdu danej zmluvnej strany.

3. Podstata nároku, o ktorom sa už rozhodlo, nebude predmetom ďalšieho konania.

Článok XIII

Tento dohovor a národné zákony s ním súvisiace sa uplatnia bez diskriminácie z dôvodov národnosti, štátnej príslušnosti alebo bydliska.

Článok XIV

V prípadoch žaloby podľa tohto dohovoru nie je prípustné dovolávať sa pred súdmi príslušnými podľa článku XI, s výnimkou opatrení výkonu rozhodnutí, na súdne výsady a imunity podľa pravidiel vnútroštátneho alebo medzinárodného práva.

Článok XV

Zmluvné strany prijmú vhodné opatrenia na zabezpečenie, aby sa náhrada za jadrovú škodu, úroky a náklady priznané súdom v súvislosti s jadrovou škodou, poistné a pripoistenie, poistné plnenie a iné finančné zábezpeky a prostriedky poskytnuté z prostriedkov štátu zariadenia podľa tohto dohovoru dali voľne zameniť za menu tej zmluvnej strany, na ktorej území vznikla škoda, a tej zmluvnej strany, na ktorej území má poškodený trvalé bydlisko, a ak ide o poistné, pripoistenie a platby, na meny uvedené v príslušných poistných zmluvách.

Článok XVI

Osoba, ktorá prijala náhradu za jadrovú škodu podľa iného medzinárodného dohovoru o občianskoprávnej zodpovednosti v oblasti jadrovej energie, ako je tento dohovor, nemá nárok na náhradu škody z titulu tej istej škody aj podľa tohto dohovoru.

Článok XVII

Tento dohovor sa medzi jeho zmluvnými stranami nevzťahuje na uplatnenie akýchkoľvek iných medzinárodných dohovorov alebo medzinárodných dohôd o občianskoprávnej zodpovednosti v oblasti jadrovej energie, ktoré sú v čase podpísania tohto dohovoru v platnosti alebo sú pripravené na podpis, ratifikáciu alebo na pristúpenie.

Článok XVIII

Tento dohovor sa nesmie vykladať tak, že sa dotýka prípadného práva zmluvnej strany podľa všeobecných pravidiel medzinárodného verejného práva v súvislosti s jadrovou škodou.

Článok XIX

1. Každá zo zmluvných strán, ktorá uzatvorí dohodu podľa článku XI ods. 3 písm. b), zašle bez meškania generálnemu riaditeľovi Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu jeden exemplár takejto dohody na informáciu a na distribúciu ďalším zmluvným stranám.

2. Zmluvné strany zašlú generálnemu riaditeľovi na jeho informáciu a na informovanie ostatných zmluvných strán kópie svojich príslušných zákonov a predpisov týkajúcich sa záležitostí upravených týmto dohovorom.

Článok XX

Bez ohľadu na skončenie vykonávania tohto dohovoru ktoroukoľvek zo zmluvných strán, či už skončením platnosti podľa článku XXV, alebo vypovedaním podľa článku XXVI, ostávajú

ustanovenia tohto dohovoru naďalej platné na akúkoľvek jadrovú škodu spôsobenú jadrovou udalosťou pred takýmto skončením.

Článok XXI

Tento dohovor môžu podpísať štáty zastúpené na Medzinárodnej konferencii o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou konanej vo Viedni 29. apríla až 19. mája 1963.

Článok XXII

Tento dohovor podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú uložené u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu.

Článok XXIII

Tento dohovor nadobudne platnosť tri mesiace po uložení piatej ratifikačnej listiny a vo vzťahu k štátom, ktoré ho ratifikujú neskôr, tri mesiace po uložení ratifikačnej listiny príslušným štátom.

Článok XXIV

1. Všetky členské štáty Organizácie Spojených národov alebo niektoré zo špecializovaných organizácií, alebo z Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ktoré sa nezúčastnili na Medzinárodnej konferencii o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou, ktorá sa uskutočnila vo Viedni 29. apríla až 19. mája 1963, môžu k tomuto dohovoru pristúpiť.
2. Listiny o pristúpení k dohovoru budú uložené u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu.
3. Vo vzťahu k pristupujúcemu štátu nadobudne tento dohovor platnosť tri mesiace po uložení listiny o pristúpení tohto štátu, nie však pred nadobudnutím platnosti dohovoru podľa článku XXIII.

Článok XXV

1. Tento dohovor ostane v platnosti počas desiatich rokov odo dňa, keď nadobudol platnosť. Ktorákoľvek zo zmluvných strán môže skončiť uplatňovanie tohto dohovoru s platnosťou od konca uvedeného desaťročného obdobia podaním písomnej výpovede generálnemu riaditeľovi Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu v lehote najmenej 12 mesiacov pred uplynutím uvedeného desaťročného obdobia.
2. Po uplynutí uvedeného desaťročného obdobia sa platnosť tohto dohovoru automaticky predĺži na obdobie ďalších piatich rokov pre tie zmluvné strany, ktoré neskončili jeho uplatňovanie výpoveďou podľa odseku 1 tohto článku, a ďalej vždy na obdobie ďalších piatich rokov pre tie zmluvné strany, ktoré neskončili jeho uplatňovanie ku koncu niektorého z uvedených päťročných období výpoveďou podanou v lehote najmenej 12 mesiacov pred uplynutím príslušného obdobia generálnemu riaditeľovi Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu.

Článok XXVI

1. Generálny riaditeľ Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu zvolá, ak o to požiada aspoň jedna tretina zmluvných strán, kedykoľvek po uplynutí obdobia piatich rokov odo dňa, keď tento dohovor nadobudol platnosť, konferenciu s cieľom posúdiť revíziu tohto dohovoru.
2. Ktorákoľvek zo zmluvných strán môže tento dohovor vypovedať oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu v lehote 12 mesiacov od prvej revíznej konferencie uskutočnenej podľa odseku 1 tohto článku.
3. Vypovedanie nadobudne platnosť jeden rok odo dňa prevzatia oznámenia o vypovedaní generálnym riaditeľom Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu.

Článok XXVII

Generálny riaditeľ Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu oboznámi štáty pozvané na Medzinárodnú konferenciu o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou konanú vo Viedni 29. apríla až 19. mája 1963, ako aj štáty, ktoré pristúpili k tomuto dohovoru,

a) s podpismi, ratifikačnými listinami a listinami o pristúpení prijatých podľa článkov XXI, XXII a XXIV;

b) s dátumom, keď nadobudol dohovor platnosť podľa článku XXIII;

c) s prijatými oznámeniami o skončení a vypovedaní dohovoru podľa článkov XXV a XXVI;

d) so žiadosťami na zvolanie revíznej konferencie podľa článku XXVI.

Článok XXVIII

Generálny riaditeľ Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu zaregistruje tento dohovor podľa ustanovenia článku 102 Charty Organizácie Spojených národov.

Článok XXIX

Originály tohto dohovoru v anglickom, francúzskom, ruskom a španielskom znení majú rovnakú platnosť a budú uložené u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ktorý z neho vyhotoví overené kópie.

Na dôkaz toho podpísaní, náležite na to splnomocnení podpísali tento dohovor.

Dané vo Viedni 21. mája 1963.

Príloha k č. 70/1996 Z. z.

VIENNA CONVENTION
on Civil Liability for Nuclear Damage

The Contracting Parties,

Having recognized the desirability of establishing some minimum standards to provide financial protection against damage resulting from certain peaceful uses of nuclear energy,

Believing that a convention on civil liability for nuclear damage would also contribute to the development of friendly relations among nations, irrespective of their differing constitutional and social systems,

Have decided to conclude a convention for such purposes, and thereto have agreed as follows:

Article I

1. For the purposes of this Convention:

a) "Personő means any individual, partnership, any private or public body whether corporate or not, any international organization enjoying legal personality under the law of the Installation State, and any State or any of its constituent sub-divisions.

b) "National of a Contracting Partyő includes a Contracting Party or any of its constituent sub-divisions, a partnership, or any private or public body whether corporate or not established within the territory of a Contracting Party.

c) "Operatorő, in relation to a nuclear installation, means the person designated or recognized by the Installation State as the operator of that installation.

d) "Installation Stateő, in relation to a nuclear installation, means the Contracting Party within whose territory that installation is situated or, if it is not situated within the territory of any State, the Contracting Party by which or under the authority of which the nuclear installation is operated.

e) "Law of the competent courtő means the law of the court having jurisdiction under this Convention, including any rules of such law relating to conflict of laws.

f) "Nuclear fuelő means any material which is capable of producing energy by a self-sustaining chain process of nuclear fission.

g) "Radioactive products or wasteő means any radioactive material produced in, or any material made radioactive by exposure to the radiation incidental to, the production or utilization of nuclear fuel, but does not include radioisotopes which have reached the final stage of fabrication so as to be usable for any scientific, medical, agricultural, commercial or industrial purpose.

h) "Nuclear materialő means:

(i) nuclear fuel, other than natural uranium and depleted uranium, capable of producing energy by a self-sustaining chain process of nuclear fission outside a nuclear reactor, either alone or in combination with some other material; and

(ii) radioactive products or waste.

i) "Nuclear reactorő means any structure containing nuclear fuel in such an arrangement that a self-sustaining chain process of nuclear fission can occur therein without an additional source of neutrons.

j) "Nuclear installationő means:

(i) any nuclear reactor other than one with which a means of sea or air transport is equipped for use as a source of power, whether for propulsion thereof or for any other purpose;

(ii) any factory using nuclear fuel for the production of nuclear material, or any factory for the processing of nuclear material, including any factory for the re-processing of irradiated nuclear fuel; and

(iii) any facility where nuclear material is stored, other than storage incidental to the carriage of such material;

provided that the Installation State may determine that several nuclear installations of one operator which are located at the same site shall be considered as a single nuclear installation.

k) "Nuclear damageő means:

(i) loss of life, any personal injury or any loss of, or damage to, property which arises out of or results from the radioactive properties or a combination of radioactive properties with toxic, explosive or other hazardous properties of nuclear fuel or radioactive products or waste in, or of nuclear material coming from, originating in, or sent to, a nuclear installation;

(ii) any other loss or damage so arising or resulting if and to the extent that the law of the competent court so provides; and

(iii) if the law of the Installation State so provides, loss of life, any personal injury or any loss of, or damage to, property which arises out of or results from other ionizing radiation emitted by any other source of radiation inside a nuclear installation.

l) "Nuclear incidentő means any occurrence or series of occurrences having the same origin which causes nuclear damage.

2. An Installation State may, if the small extent of

the risks involved so warrants, exclude any small quantities of nuclear material from the application of this Convention, provided that

a) maximum limits for the exclusion of such quantities have been established by the Board of Governors of the International Atomic Energy Agency; and
b) any exclusion by an Installation State is within such established limits.

The maximum limits shall be reviewed periodically by the Board of Governors.

Article II

1. The operator of a nuclear installation shall be liable for nuclear damage upon proof that such damage has been caused by a nuclear incident

a) in his nuclear installation; or
b) involving nuclear material coming from or originating in his nuclear installation, and occurring
   (i) before liability with regard to nuclear incidents involving the nuclear material has been assumed, pursuant to the express terms of a contract in writing, by the operator of another nuclear installation;
   (ii) in the absence of such express terms, before the operator of another nuclear installation has taken charge of the nuclear material; or
   (iii) where the nuclear material is intended to be used in a nuclear reactor with which a means of transport is equipped for use as a source of power, whether for propulsion thereof or for any other purpose, before the person duly authorized to operate such reactor has taken charge of the nuclear material; but
   (iv) where the nuclear material has been sent to a person within the territory of a non-Contracting State, before it has been unloaded from the means of transport by which it has arrived in the territory of that non-Contracting State;
c) involving nuclear material sent to his nuclear installation, and occurring
   (i) after liability with regard to nuclear incidents involving the nuclear material has been assumed by him, pursuant to the express terms of a contract in writing, from the operator of another nuclear installation;
   (ii) in the absence of such express terms, after he has taken charge of the nuclear material; or
   (iii) after he has taken charge of the nuclear material from a person operating a nuclear reactor with which a means of transport is equipped for use as a source of power, whether for propulsion thereof or for any other purpose; but
   (iv) where the nuclear material has, with the written consent of the operator, been sent from a person within the territory of a non-Contracting State, only after it has been loaded on the means of transport by which it is to be carried from the territory of that State;

provided that, if nuclear damage is caused by a nuclear incident occurring in a nuclear installation and involving nuclear material stored therein incidentally to the carriage of such material, the provisions of subparagraph a) of this paragraph shall not apply where another operator or person is solely liable pursuant to the provisions of sub-paragraph b) or c) of this paragraph.

2. The Installation State may provide by legislation that, in accordance with such terms as may be specified therein, a carrier of nuclear material or a person handling radioactive waste may, at his request and with the consent of the operator concerned, be designated or recognized as operator in the place of that operator in respect of such nuclear material or radioactive waste respectively. In this case such carrier or such person shall be considered, for all the purposes of this Convention, as an operator of a nuclear installation situated whithin the territory of that State.

3.

a) Where nuclear damage engages the liability of more than one operator, the operators involved shall, in so far as the damage attributable to each operator is not reasonably separable, be jointly and severally liable.
b) Where a nuclear incident occurs in the course of carriage of nuclear material, either in one and the same means of transport, or, in the case of storage incidental to the carriage, in one and the same nuclear installation, and causes nuclear damage which engages the liability of more than one operator, the total liability shall not exceed the highest amount applicable with respect to any one of them pursuant to Article V.
c) In neither of the cases referred to in sub-paragraphs a) and b) of this paragraph shall the liability of any one operator exceed the amount applicable with respect to him pursuant to Article V.

4. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where several nuclear installations of one and the same operator are involved in one nuclear incident, such operator shall be liable in respect of each nuclear installation involved up to the amount applicable with respect to him pursuant to Article V.

5. Except as otherwise provided in this Convention, no person other than the operator shall be liable for nuclear damage. This, however, shall not affect the application of any international convention in the field of transport in force or open for signature, ratification or accession at the date on which this Convention is opened for signature.

6. No person shall be liable for any loss or damage which is not nuclear damage pursuant to sub-paragraph k) of paragraph 1 of Article I but which could have been included as such pursuant to sub-paragraph k) (ii) of that paragraph.

7. Direct action shall lie against the person furnishing financial security pursuant to Article VII, if the law of the competent court so provides.

Article III

The operator liable in accordance with this Convention shall provide the carrier with a certificate

issued by or on behalf of the insurer or other financial guarantor furnishing the financial security required pursuant to Article VII. The certificate shall state the name and address of that operator and the amount, type and duration of the security, and these statements may not be disputed by the person by whom or on whose behalf the certificate was issued. The certificate shall also indicate the nuclear material in respect of which the security applies and shall include a statement by the competent public authority of the Installation State that the person named is an operator within the meaning of this Convention.

Article IV

1. The liability of the operator for nuclear damage under this Convention shall be absolute.

2. If the operator proves that the nuclear damage resulted wholly or partly either from the gross negligence of the person suffering the damage or from an act or omission of such person done with intent to cause damage, the competent court may, if its law so provides, relieve the operator wholly or partly from his obligation to pay compensation in respect of the damage suffered by such person.

3.

a) No liability under this Convention shall attach to an operator for nuclear damage caused by a nuclear incident directly due to an act of armed conflict, hostilities, civil war or insurrection.
b) Except in so far as the law of the Installation State may provide to the contrary, the operator shall not be liable for nuclear damage caused by a nuclear incident directly due to a grave natural disaster of an exceptional character.

4. Whenever both nuclear damage and damage other than nuclear damage have been caused by a nuclear incident or jointly by a nuclear incident and one or more other occurrences, such other damage shall, to the extent that it is not reasonably separable from the nuclear damage, be deemed, for the purposes of this Convention, to be nuclear damage caused by that nuclear incident. Where, however, damage is caused jointly by a nuclear incident covered by this Convention and by an emission of ionizing radiation not covered by it, nothing in this Convention shall limit or otherwise affect the liability, either as regards any person suffering nuclear damage or by way of recourse or contribution, of any person who may be held liable in connection with that emission of ionizing radiation.

5. The operator shall not be liable under this Convention for nuclear damage:

a) to the nuclear installation itself or to any property on the site of that installation which is used or to be used in connection with that installation; or
b) to the means of transport upon which the nuclear material involved was at the time of the nuclear incident.

6. Any Installation State may provide by legislation that sub-paragraph b) of paragraph 5 of this Article shall not apply, provided that in no case shall the liability of the operator in respect of nuclear damage, other than nuclear damage to the means of transport, be reduced to less than US $5 million for any one nuclear incident.

7. Nothing in this Convention shall affect

a) the liability of any individual for nuclear damage for which the operator, by virtue of paragraph 3 or 5 of this Article, is not liable under this Convention and which that individual caused by an act or omission done with intent to cause damage; or
b) the liability outside this Convention of the operator for nuclear damage for which, by virtue of sub-paragraph b) of paragraph 5 of this Article, he is not liable under this Convention.

Article V

1. The liability of the operator may be limited by the Installation State to not less than US $5 million for any one nuclear incident.

2. Any limits of liability which may be established pursuant to this Article shall not include any interest or costs awarded by a court in actions for compensation of nuclear damage.

3. The United States dollar referred to in this Convention is a unit of account equivalent to the value of the United States dollar in terms of gold on 29 April 1963, that is to say US $35 per one troy ounce of fine gold.

4. The sum mentioned in paragraph 6 of Article IV and in paragraph 1 of this Article may be converted into national currency in round figures.

Article VI

1. Rights of compensation under this Convention shall be extinguished if an action is not brought within ten years from the date of the nuclear incident. If, however, under the law of the Installation State the liability of the operator is covered by insurance or other financial security or by State funds for a period longer than ten years, the law of the competent court may provide that rights of compensation against the operator shall only be extinguished after a period which may be longer than ten years, but shall not be longer than the period for which his liability is so covered under the law of the Installation State. Such extension of the extinction period shall in no case affect rights of compensation under this Convention of any person who has brought an action for loss of life or personal injury against the operator before the expiry of the aforesaid period of ten years.

2. Where nuclear damage is caused by a nuclear incident involving nuclear material which at the time of the nuclear incident was stolen, lost, jettisoned or abandoned, the period established pursuant to paragraph 1 of this Article shall be computed from the date of that nuclear incident, but the period shall in no case exceed a period of twenty years from the date of the theft, loss, jettison or abandonment.

3. The law of the competent court may establish a

period of extinction or prescription of not less than three years from the date on which the person suffering nuclear damage had knowledge or should have had knowledge of the damage and of the operator liable for the damage, provided that the period established pursuant to paragraphs 1 and 2 of this Article shall not be exceeded.

4. Unless the law of the competent court otherwise provides, any person who claims to have suffered nuclear damage and who has brought an action for compensation within the period applicable pursuant to this Article may amend his claim to take into account any aggravation of the damage, even after the expiry of that period, provided that final judgment has not been entered.

5. Where jurisdiction is to be determined pursuant to sub-paragraph b) of paragraph 3 of Article XI and a request has been made within the period applicable pursuant to this Article to any one of the Contracting Parties empowered so to determine, but the time remaining after such determination is less than six months, the period within which an action may be brought shall be six months, reckoned from the date of such determination.

Article VII

1. The operator shall be required to maintain insurance or other financial security covering his liability for nuclear damage in such amount, of such type and in such terms as the Installation State shall specify. The Installation State shall ensure the payment of claims for compensation for nuclear damage which have been established against the operator by providing the necessary funds to the extent that the yield of insurance or other financial security is inadequate to satisfy such claims, but not in excess of the limit, if any, established pursuant to Article V.

2. Nothing in paragraph 1 of this Article shall require a Contracting Party or any of its constituent sub-divisions, such as States or Republics, to maintain insurance or other financial security to cover their liability as operators.

3. The funds provided by insurance, by other financial security or by the Installation State pursuant to paragraph 1 of this Article shall be exclusively available for compensation due under this Convention.

4. No insurer or other financial guarantor shall suspend or cancel the insurance or other financial security provided pursuant to paragraph 1 of this Article without giving notice in writing of at least two months to the competent public authority or, in so far as such insurance or other financial security relates to the carriage of nuclear material, during the period of the carriage in question.

Article VIII

Subject to the provisions of this Convention, the nature, form and extent of the compensation, as well as the equitable distribution thereof, shall be governed by the law of the competent court.

Article IX

1. Where provisions of national or public health insurance, social insurance, social security, workmen's compensation or occupational disease compensation systems include compensation for nuclear damage, rights of beneficiaries, of such systems to obtain compensation under this Convention and rights of recourse by virtue of such systems against the operator liable shall be determined, subject to the provisions of this Convention, by the law of the Contracting Party in which such systems have been established, or by the regulations of the intergovernmental organization which has established such systems.

2.

a) If a person who is a national of a Contracting Party, other than the operator, has paid compensation for nuclear damage under an international convention or under the law of a non-Contracting State, such person shall, up to the amount which he has paid, acquire by subrogation the rights under this Convention of the person so compensated. No rights shall be so acquired by any person to the extent that the operator has a right of recourse against such person under this Convention.
b) Nothing in this Convention shall preclude an operator who has paid compensation for nuclear damage out of funds other than those provided pursuant to paragraph 1 of Article VII from recovering from the person providing financial security pursuant to that paragraph or from the Installation State, up to the amount he has paid, the sum which the person so compensated would have obtained under this Convention.

Article X

The operator shall have a right of recourse only,

a) if this is expressly provided for by a contract in writing; or
b) if the nuclear incident results from an act or omission done with intent to cause damage, against the individual who has acted or omitted to act with such intent.

Article XI

1. Except as otherwise provided in this Article, jurisdiction over actions under Article II shall lie only with the courts of the Contracting Party within whose territory the nuclear incident occurred.

2. Where the nuclear incident occurred outside the territory of any Contracting Party, or where the place of the nuclear incident cannot be determined with certainty, jurisdiction over such actions shall lie with the courts of the Installation State of the operator liable.

3. Where under paragraph 1 or 2 of this Article, jurisdiction would lie with the courts of more than one Contracting Party, jurisdiction shall lie,

a) if the nuclear incident occurred partly outside the territory of any Contracting Party, and partly within

the territory of a single Contracting Party, with the courts of the latter; and

b) in any other case, with the courts of that Contracting Party which is determined by agreement between the Contracting Parties whose courts would be competent under paragraph 1 or 2 of this Article.

Article XII

1. A final judgment entered by a court having jurisdiction under Article XI shall be recognized within the territory of any other Contracting Party, except,

a) where the judgment was obtained by fraud;

b) where the party against whom the judgment was pronounced was not given a fair opportunity to present his case; or

c) where the judgment is contrary to the public policy of the Contracting Party within the territory of which recognition is sought, or is not in accord with fundamental standards of justice.

2. A final judgment which is recognized shall, upon being presented for enforcement in accordance with the formalities required by the law of the Contracting Party where enforcement is sought, be enforceable as if it were a judgment of a court of that Contracting Party.

3. The merits of a claim on which the judgment has been given shall not be subject to further proceedings.

Article XIII

This Convention and the national law applicable thereunder shall be applied without any discrimination based upon nationality, domicile or residence.

Article XIV

Except in respect of measures of execution, jurisdictional immunities under rules of national or international law shall not be invoked in actions under this Convention before the courts competent pursuant to Article XI.

Article XV

The Contracting Parties shall take appropriate measures to ensure that compensation for nuclear damage, interest and costs awarded by a court in connection therewith, insurance and reinsurance premiums and funds provided by insurance, reinsurance or other financial security, or funds provided by the Installation State, pursuant to this Convention, shall be freely transferable into the currency of the Contracting Party within whose territory the damage is suffered, and of the Contracting Party within whose territory the claimant is habitually resident, and, as regards insurance or reinsurance premiums and payments, into the currencies specified in the insurance or reinsurance contract.

Article XVI

No person shall be entitled to recover compensation under this Convention to the extent that he has recovered compensation in respect of the same nuclear damage under another international convention on civil liability in the field of nuclear energy.

Article XVII

This Convention shall not, as between the parties to them, affect the application of any international agreements or international conventions on civil liability in the field of nuclear energy in force, or open for signature, ratification or accession at the date on which this Convention is opened for signature.

Article XVIII

This Convention shall not be construed as affecting the rights, if any, of a Contracting Party under the general rules of public international law in respect of nuclear damage.

Article XIX

1. Any Contracting Party entering into an agreement pursuant to sub-paragraph b) of paragraph 3 of Article XI shall furnish without delay to the Director General of the International Atomic Energy Agency for information and dissemination to the other Contracting Parties a copy of such agreement.

2. The Contracting Parties shall furnish to the Director General for information and dissemination to the other Contracting Parties copies of their respective laws and regulations relating to matters covered by this Convention.

Article XX

Notwithstanding the termination of the application of this Convention to any Contracting Party, either by termination pursuant to Article XXV or by denunciation pursuant to Article XXVI, the provisions of this Convention shall continue to apply to any nuclear damage caused by a nuclear incident occurring before such termination.

Article XXI

This Convention shall be open for signature by the States represented at the International Conference on Civil Liability for Nuclear Damage held in Vienna from 29 April to 19 May 1963.

Article XXII

This Convention shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Director General of the International Atomic Energy Agency.

Article XXIII

This Convention shall come into force three months after the deposit of the fifth instrument of ratification, and, in respect of each State ratifying it thereafter, three months after the deposit of the instrument of ratification by that State.

Article XXIV

1. All States Members of the United Nations, or of any of the specialized agencies or of the International Atomic Energy Agency not represented at the International Conference on Civil Liability for Nuclear Damage, held in Vienna from 29 April to 19 May 1963, may accede to this Convention.

2. The instruments of accession shall be deposited with the Director General of the International Atomic Energy Agency.

3. This Convention shall come into force in respect of the acceding State three months after the date of deposit of the instrument of accession of that State but not before the date of the entry into force of this Convention pursuant to Article XXIII.

Article XXV

1. This Convention shall remain in force for a period of ten years from the date of its entry into force. Any Contracting Party may, by giving before the end of that period at least twelve months' notice to that effect to the Director General of the International Atomic Energy Agency, terminate the application of this Convention to itself at the end of that period of ten years.

2. This Convention shall, after that period of ten years, remain in force for a further period of five years for such Contracting Parties as have not terminated its application pursuant to paragraph 1 of this Article, and thereafter for successive periods of five years each for those Contracting Parties which have not terminated its application at the end of one of such periods, by giving, before the end of one of such periods, at least twelve months' notice to that effect to the Director General of the International Atomic Energy Agency.

Article XXVI

1. A conference shall be convened by the Director General of the International Atomic Energy Agency at any time after the expiry of a period of five years from the date of the entry into force of this Convention in order to consider the revision thereof, if one-third of the Contracting Parties express a desire to that effect.

2. Any Contracting Party may denounce this Convention by notification to the Director General of the International Atomic Energy Agency within a period of twelve months following the first revision conference held pursuant to paragraph 1 of this Article.

3. Denunciation shall take effect one year after the date on which notification to that effect has been received by the Director General of the International Atomic Energy Agency.

Article XXVII

The Director General of the International Atomic Energy Agency shall notify the States invited to the International Conference on Civil Liability for Nuclear Damage held in Vienna from 29 April to 19 May 1963 and the States which have acceded to this Convention of the following,

a) signatures and instruments of ratification and accession received pursuant to Articles XXI, XXII and XXIV;
b) the date on which this Convention will come into force pursuant to Article XXIII;
c) notifications of termination and denunciation received pursuant to Articles XXV and XXVI;
d) requests for the convening of a revision conference pursuant to Article XXVI.

Article XXVIII

This Convention shall be registered by the Director General of the International Atomic Energy Agency in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article XXIX

The original of this Convention, of which the English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Director General of the International Atomic Energy Agency, who shall issue certified copies.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in Vienna, this twenty-first day of May, one thousand nine hundred and sixty-three.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.